

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. София, 06.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 18.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2889** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл.26, ал.11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на С. З., [дата на раждане], гражданин на М., чрез адв. К. А., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 3 срещу отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България с рег. № 5364р – 3322/13.02.2019г. на директора на Дирекция „Миграция“.

С жалбата и с уточнение от 01.04.2019г. се иска отмяна на оспорения акт като незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон. Правят се възражения за нарушено право на семеен живот, тъй като съпругата и двете малолетни деца на жалбоподателя живеят в Република България и са с разрешено право на постоянно пребиваване. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощения процесуален представител адв. А..

Ответникът, чрез юрисконсулт М. изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита отказа за правилен и законосъобразен, основан на доказателствата в административната преписка към датата на издаване на акта. Събраните в хода на съдебното производство доказателства не са били известни на административния орган, а законосъобразността на акта следва да бъде преценявана към момента на издаването му. Не съществува пречка за подаване на ново заявление с прилагане на представените доказателства към него.

СГП, редовно уведомена не изпраща представител и не представя становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявление с рег.№Г–10020/27.12.2018г., подадено от С. З. за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

Заявлението е подадено при спазване на изискванията на чл. 34, ал.2 от ППЗЧРБ, като чужденецът към датата на подаването му е пребивавал в страната на основание издадена виза тип „Д“ със срок на валидност до 17.06.2019г.

При извършената проверка на приложените доказателства към искането, административният орган е приел, че е спазен срока по чл. 34, ал.2 от ППЗЧРБ, всички изискуеми документи са приложени, съгласно чл.34, ал. 1 и чл. 35 от ППЗЧРБ.

Получено е становище рег. № М -378/11.01.2019г. на ДА“НС“ за липса на данни, които да обосновават възражение за издаване на разрешение за постоянно пребиваване на чужденеца.

След извършена справка в ШИС е установено, че за С. З. има въведен отказ за влизане на основание чл. 24 от Регламент (ЕО) 1987/2006 (отказ за влизане), шенгенски идентификационен номер: SE 0000100874545000001 на Ш.. Наложена е забрана за срок от две години, по причина на лишаване от свобода за 1г. за контрабанда на алкохол.

Въз основа на данните от ШИС и на основание чл. 26, ал.1 във връзка с чл. 10, ал.1, т. 19 от ЗЧРБ е издаден процесния отказ за разрешаване на правото на постоянно пребиваване.

Административният орган е изложил мотиви за неприложимост на чл. 26, ал. 6 от ЗЧРБ, поради непосочване от страна на заявителя на причини от хуманитарен характер по смисъла на §1, т. 16 от ДР на ЗЧРБ.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети заверени копия на личните карти на членовете на семейството на жалбоподателя – съпругата и двете му дъщери: Н. З., Е. З. и С. З., които са с разрешено право на постоянно пребиваване в Република България.

Представена е справка от НАП за прието уведомление по чл. 62,ал. 5 от КТ, видно от което, С. З. има сключен трудов договор на 05.03.2019г. на длъжност „диспечер, транспортни средства“. Приложено е копие на договора с [фирма].

Като доказателства е приет договор за наем от 30.10.2017г. и трудов договор на Н. З., съпруга на жалбоподателя, съгласно извлечение от регистъра на сключените граждански бракове, издадено от [община], Република М..

Във връзка с указанията на съда за доказателствената тежест в процеса са представени удосотверения за раждане на С. З. на 28.03.2009г. и на Е. З. на 25.08.2012г., дъщери на С. З., с разрешено право на постоянно пребиваване на територията на Република България, заедно с майка им Н. З..

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В мотивите за издаването на оспорения административен акт, е посочено, че

жалбоподателят е спазил изискването на закона за подаване на заявлението и е приложил всички необходими документи за издаване на разрешение за постоянно пребиваване, но за него е въведен сигнал по чл.24 от Регламент (ЕО) 1987/2006 (отказ за влизане), основание по чл. 10, ал.1, т. 19 във връзка с чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ за издаване на отказ.

Посочено е също така, че при издаването на отказа е съобразена и разпоредбата на чл. 26, ал. 6 от ЗЧРБ във връзка с §1, т. 16 от ДР на ЗЧРБ, при липса на данни за причини от хуманитарен характер. Този извод е необоснован и незаконосъобразен. Поради съществено нарушение на процесуалните правила по чл. 35 и чл. 36 от АПК и неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая е допуснато и нарушение на материалния закон.

Безспорно е установено, че за С. З. има въведен отказ за влизане на основание чл. 24 от Регламент (ЕО) 1987/2006 (отказ за влизане), шенгенски идентификационен номер: SE 0000100874545000001 на Ш. с наложена забрана за срок от две години до 08.07.2020г., по причина на лишаване от свобода за 1г. за контрабанда на алкохол.

Заявителят е лице от български произход, видно от издадено удостоверение от ДАБЧ, което е основание за разрешаване на право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал.1, т. 1 от ЗЧРБ. За него обаче са установени обстоятелства по чл. 10, ал.1, т.1 9 от ЗЧРБ - подаден сигнал в ШИС за отказ за влизане, което е законова предпоставка за издаване на отказ по чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ.

Правилно административният орган е посочил, че съгласно чл. 26, ал.6 от ЗЧРБ, в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 19 от ЗЧРБ разрешение за пребиваване може да бъде издадено по причини от хуманитарен характер или свързани с изпълнението на международни задължения след консултиране с държавата членка, подала сигнала за отказ за влизане.

В хода на административното производство не са събрани всички доказателства от значение за законосъобразното произнасяне от страна на административния орган. Не е установено, че заявителят е семеен, има две малолетни деца и семейството му живее в Република България, като членовете на семейството му имат разрешено право на постоянно пребиваване. Тези данни е следвало да бъдат събрани служебно от административния орган или изискани от заявителя. Доказателствата са представени в хода на съдебното производство и следва да бъдат взети предвид при преценката на законосъобразността на акта. По силата на чл.142, ал. 2 от АПК всички факти от значение за делото следва да бъдат преценени, включително и настъпилите след издаване на акта. Следва да се има предвид, че в случая не се касае дори за новонастъпили факти, а за такива, които са съществували и към датата на издаване на акта, но за тях не са събрани доказателства и те не са взети предвид от административния орган.

При отчитането на обстоятелството, че семейството на жалбоподателя, включително и двете му малолетни дъщери, живее в Република България е налице хипотезата на чл. 26, ал. 6 от ЗЧРБ във връзка с §1, т. 16 от ДР на ЗЧРБ. Съществуват причини от хуманитарен характер, които изискват нова преценка и съобразяване на административния акт с всички относими и установени факти и обстоятелства. Съгласно §1, т. 16 от ДР на ЗЧРБ хуманитарни причини са налице, когато недопускането или напускането на територията на Република България на един чужденец ще създаде сериозна опасност за здравето или живота му поради наличието на обективни обстоятелства, или за целостта на семейството му, или висшият интерес

на семейството или на детето изискват неговото допускане или оставане на територията на страната. В случая отказът за разрешаване на право на постоянно пребиваване засяга интересите на семейството и на двете малолетни деца, както и правото на личен и семеен живот на жалбоподателя. Това налага нова произнасяне в хипотезата на чл. 26, ал. 6 от ЗЧРБ, което следва да бъде извършено от административния орган след връщане на административната преписка, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административно – производствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т.4 от АПК.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I – во отделение, 43 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ с рег. № 5364р – 3322/13.02.2019г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България на С. З., [дата на раждане], гражданин на М..

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: